

[Glensgård.]

i virksomheden, således at de 51 pct. af stemmerne forbliver hos f. eks. Petersens 2 børn. Tænker kristeligt folkeparti sig så, at der skal betales særlig indkomstskat af de 51 pct. af aktieoverdragelsen og ikke af de 49 pct.? Ønsker kristeligt folkeparti med dette forslag ikke, at samme skatteregler skal gælde, såfremt aktierne i førnævnte selskab overdrages ligeligt til alle medarbejderne enkeltvis, altså uden en egentlig medarbejderfond? Såfremt svaret er nej, må spørgsmålet til kristeligt folkeparti lyde: hvorfor ønsker partiet, at fonds skal have en særstilling i skattemæssig henseende?

Fremskridtspartiet vil i skatte- og afgiftsudvalget se nøje på forslaget, men som det foreligger på nuværende tidspunkt, er der ikke meget, der tyder på, at forslaget er egnet til at komme frem i dagens lys igen. Fremskridtspartiet ønsker en spredning af kapitalen, men det skal ikke ske gennem en særlovgivning på enkelte punkter, men ske meget mere generelt.

Ellemann-Jensen (V):

Mit partis ordfører, hr. Christophersen, kan desværre ikke være til stede, men på hans vegne kan jeg sige, at vi i venstre er enige i den grundtanke, der ligger bag det foreliggende forslag, nemlig at lette en spredning af ejendomsretten på frivillighedens grundlag. Vores interesse går dog først og fremmest i retning af den individuelle ejendomsret, sådan som det f. eks. sker ved udstedelse af medarbejderaktier, hvor allerede mellem 80.000 og 100.000 medarbejdere i danske selskaber har nydt godt af den gunstige skattemæssige behandling af denne form for spredning af ejendomsretten.

Det forslag, der ligger her, sigter vel først og fremmest imod at lempe overdragelse af virksomheder helt eller delvis til medarbejderne, f. eks. i forbindelse med generationsskifte, og dér kommer de ting, som hr. Grünbaum var inde på omkring udbyttedeling og sociale fonds, jo slet ikke ind i billedet.

Men forslaget bør vel også ses i en større sammenhæng, nemlig i relation til bestræbelserne i det hele taget på at udvide kredsen af ejere i dansk erhvervsliv, og samtidig hermed i relation til spørgsmålet om, hvordan man får skabt en anvendelig basis for at føre indkomstpolitik her i landet. Der er vel ingen tvivl om, at der består en nær sammenhæng imellem på den ene side mulighederne for at føre den ind-

komstpolitik, der er så nødvendig for at fremme beskæftigelsen og den samfundsøkonomiske balance her i landet i det hele taget, og på den anden side bestræbelserne på at udvide skaren af ejere i dansk erhvervsliv.

Specielt i disse dage er der mangt og meget, der tyder på, at de indkomstpolitiske rammer, som var opstillet for de kommende år, vil blive sprængt. Der var opstillet nogle mål for indkomstpolitikken, men der var ikke anvist nogen midler, og så er der vel ikke så meget at sige til, at målene nu, ligesom vores samfundsøkonomiske balance, synes at fortone sig i det fjerne. Derfor er der grund til at hilse ethvert initiativ, der bringer debatten ind på disse sammenhænge, velkommen.

Nu har vi i flere år ført en frustreret debat på basis af LOs og socialdemokratiets hensovede ØD-forslag, så det var vel på tide at komme videre i debatten. Jeg mindes, hvordan statsministeren for halvandet år siden ved åbningstalen her lovede, at der skulle nedsættes en ØD-kommission. Så kom LO-formanden, Thomas Nielsen, hjem på et af sine på det tidspunkt lejlighedsvisе besøg her i landet og sagde, at det syntes han var en dårlig idé. Derfor fik vi ikke den ØD-kommission. Vi fik på et tidspunkt et arbejdsudvalg af embedsmænd, der mig bekendt heller ikke rigtig er kommet ind på sammenhængene imellem spredning af ejendomsretten og dette at føre indkomstpolitik.

Det forslag til folketingsbeslutning, der her er lagt frem, rammer kun et lille hjørne af debatten, men det kan dog vise sig at være et skridt henimod det, som et flertal i denne sal formentlig ville kunne samles om, om end ud fra vidt forskellige motiver, nemlig en spredning af ejendomsretten. Vi vil derfor bidrage til at give forslaget den grundige og seriøse udvalgsbehandling, som det fortjener. Vi vil oven i købet se på forslaget med velvilje. Til speciel orientering for hr. Ole Olsen kan jeg sige, at dette at se på en ting med velvilje altså ikke automatisk vil sige, at man vil stemme for det, men at man ikke automatisk viger tilbage fra det.

Stetter (KF):

Den konservative folketingsgruppe er principielt tilhænger af alle foranstaltninger, som fører frem til, at privat ansatte medarbejdere får større interesse og medansvar for deres arbejdsplads. Dette princip er udgangspunkt for de skattebegunstigelser, som gælder ved tegning